

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia Secvnda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](#)

ELEGIA II

23

Vtque solent pueri, fratri colludere frater
Gestijt, innocuis latus vterque iocis.
Lodus & hic infons, dignum si morte piaculum est,
Quale putas Saræ sit furor ergo scelus?
Hinc rea mors Gnatii est: sed vincet multa furorem:
Vtorem hic hominem querit, at illa Deum.

(a) *Hyena, in Sacra Scriptura lupus vespertinus;*
seu Arabicus, -asperrima fera, voces humanas
emulatur, ut fallat. Plin.

ELEGIA SECUNDA.

1. *Agar itineris molestias, & pericula enarrat.*
2. *Deplorat Ismaëlis ærumnas, & posteritatis*
spem falsam.
3. *Subrepit serpens puero ut calcem appetat.*
4. *Saram isti serpenti comparat.*

MOs vetus est geminâ si lis de coniuge feruet, 1,,
Quo sedet hæc coniux, pellitur illa toro,
Vna sibi geminam non pascit Erythacon arbor. 2,
Et rupe aquilas non alit vna duas.
Nec geminos vno sol sustinet ethere soles. 3,
Par ius imperij scandere nescit honos.
Sic Agarem nec Sara pati potis: expulit hostem.
Nempe domus dominas non capit vna duas.
Interea longos exhaustet vsque labores
Vita, per ærumnas euoluenda suas.
Terra nouis terris mutanda, nouoque sub aëro
Sol nouus, inque nouis iam noua Luna plagis.
Et nusquam est, & vbique, vagus quem distrahit error: 4
Attamen occurrit tristis vbique dolor.
Cernis vti nudas quo sol hic torret arenas,
Torrat igne pedes, correat igne caput?

C

Cernit

Cernis ut attollant procul horrida colla dracones ?
 Et propè triste tigris turbida radat iter ?
 Quid querar hic nullis salientia saxa scatebris ?
 Vlla nec è siccо puluere farra meti ?
 Vnde puer , puerique parens solatia vitæ
 Quærat , & alma grauem leniat esca famem ?
 Heu ! nunc Abramidem (quis crederet hospes ?) alumnū :
 Spes fugit omnis aquæ , spes fugit omnis opis :
 Spes fugit omnis opum , cui purpura fulsit & aurum ,
 Et patrio fluxit gaza beata sinu :
 Spes fugit & vitæ , fugit & spes sera nepotum .
 Sic pater Abramidum postera sæcla seret ?
 Sic breuis immensæ sibi surculus arboris omen
 Parturiet , si spes vix sata , iussa meti est ?
 Scilicet Abramisæ soli stirps plurima stirpi
 Adseret ; hic ramus si breuis umbra cadat ,
 Ast ubi funestis sic astra fatigò querelis ,
 Appetit incautos viperæ sarda pedes .
 Fœnæ procace solum defixit dente chelydrus ;
 Triste sed auertit prævia cura scelus .
 Fallere mors dixi , non est scelus istud echidnæ ,
 Sed Saræ ; hæc trepido tristis echidna pedi .
 Sara Draconigenas infestis dentibus iras
 Armat in exitium non magè Sara meum .
 Dixerat illa fremens , frendensque , asproqne remandens
 Dente minas , diuos impia id ausa vocat .
 Quæ non probra parit scelerata calunnia Diuis ,
 Ausit ut in Saram tam graue crimen Agar ?
 Nec metuit caput Abramis defigere diris :
 Inqæ ambos Stygias deuouet ira faces ,
 Quidquid & horrendis furor imperat arbiter ausis ,
 Adiurat superos , id rea Sara gemat .
 Scilicet in caput alterius scelus ira reuolut
 Ipsi suum , & quod agit , vult luat alter opus . "

ELEGIA